

voorwerp heb-
vereffend (Ber-

n dezelfde per-
tefeuille door
aar is verkocht
opij ten aanzien
pen (Kh. Ton-
Verz., 1985, 459,
4).

k wanneer de
stige betwisting
87-88, 1411) of
s (Rb. Doornik,
schuldvordering
aliteit wanneer
ldvordering een
86, R.W., 1987-
3, met noot Em-
iet werk van de
ader: Dirix, E.,
- *amicorum* E.

oen aan de ver-
s voorbeeld van
de schuldverge-
v.). Dit beginsel
menloop, zoals
wanneer er tus-
erband bestaat.
derkerige over-
H., 1988, 470,
k tussen schuld-
contracten kan
er die overeen-
operatie (Luik,
nauwe samen-
le vordering en
1989, *Arr. Cass.*,
, 1989, 775; zie
84-85, nr. 390,
1986, 578, met
wezig tussen de
middels failliet
ens de vennoot-
Bergen, 10 no-
et geval met een
schap heeft toe-
oortvloeiend uit
3.H., 1989, 160).
sement van een
de rekening van
ies en de conti-
nog aan de ma-
3.H., 1991, 1080;
1984-85, 2836).
orkomen uit een
aillissement) en
rschuldigd vóór
en (Antwerpen,

De partijen kunnen contractueel wel die band van ver-
knochtheid scheppen. Om die redenen worden bedingen
van eenheid van rekening en compensatiebedingen wel te-
genwerpbaar geacht bij samenloop (Bergen, 23 mei 1990,
J.L.M.B., 1990, 1285).

De mogelijkheden tot schuldvergelijking worden soms
door de wet beperkt (zie art. 1293 B.W.). Aldus is schuld-
vergelijking uitgesloten voor alimentatievorderingen. Dit
verbod geldt ook wanneer de debiteur zich ten aanzien van
vervallen uitkeringen op schuldvergelijking beroept met een
in het verleden te veel verrichte uitkering (Antwerpen, 25
maart 1991, *R.W.*, 1991-92, 509).

C. Delegatie

107. De delegatie is een driepartijenovereenkomst waar-
bij een schuldenaar (B) aan zijn schuldeiser (A) een andere
schuldenaar (C) aanwijst die hierin toestemt. Door deze
overeenkomst ontstaat een nieuwe verbintenis tussen de ge-
delegeerde schuldenaar (C) en de schuldeiser, de delegata-
ris (A). Deze voorwaarde is niet vervuld wanneer C niet echt
een verbintenis opneemt ten opzichte van A, maar er zich
enkel toe verbindt B te vrijwaren voor diens verbintenissen
jegens A (Brussel, 29 maart 1990, *J.L.M.B.*, 1991, 1120, met
noot Jeunehomme).

Deze nieuwe verbintenis wordt «abstract» genoemd ten
aanzien van de achterliggende verhoudingen waaraan zij is
ontsproten (Ronse, J., *Delegatieovereenkomst*, in *A.P.R.*, 72,
nr. 132 e.v.). De gedelegeerde schuldenaar mag geen excep-
ties opwerpen uit de verhouding van de delegant met de de-
legataris. Evenmin kan hij excepties putten uit zijn verhou-
ding tot de delegant (Bergen, 17 april 1990, *Pas.*, 1990, II,
213, *Rev. Not. B.*, 1991, 650). De partijen kunnen echter con-
tractueel afwijken van de regel van de niet-tegenwerpbaar-
heid (bv. Bergen, 17 april 1990, *T.B.H.*, 1991, 835).

Van een delegatieovereenkomst moet onderscheiden
worden de opdracht die een schuldenaar aan een derde
geeft om te betalen. In dat geval betaalt de derde in naam
en voor rekening van de debiteur zonder een eigen verbint-
tenis op te nemen ten aanzien van de schuldeiser (Kh. Ber-
gen, 29 oktober 1987, *T.B.H.*, 1989, 93: wanneer een aan-
nemer aan zijn bank opdracht heeft gegeven om met gelden
die op zijn rekening worden gestort een onderaannemer te
betalen, neemt de bank bij de aanvaarding van die opdracht

geen eigen verbintenis op). Ook het onderscheid tussen de-
legatie en cessie van schuldvordering wordt door recht-
spraak niet altijd scherp gemaakt (zie: Rb. Brussel, 5 januari
1988, *T.B.B.R.*, 1989, 268; Kh. Tongeren, 15 oktober 1990,
R.W., 1991-92, 929, met noot Van Haegenborgh, G.).

De delegatieovereenkomst heeft geen overdracht van de
oorspronkelijke schuldvordering tot gevolg. De schuldvorde-
ring van de delegant (B) op de gedelegeerde schuldenaar
(C) blijft in het vermogen van de delegant bestaan, zij is er
wel onbeschikbaar geworden.

De delegatieovereenkomst heeft evenmin de bevrijding
van de delegant tot gevolg. Deze bevrijding treedt alleen in
bij de zgn. volmaakte delegatieovereenkomst die in feite
neerkomt op een subjectieve novatie (Rb. Gent, 22 januari
1987, *T.G.R.*, 1987, 8; zie ook: Brussel, 10 mei 1989, *Pas.*,
1990, II, 7, *infra*, nr. 108).

D. Novatie

108. Schuldvernieuwing wordt niet vermoed (Luik, 1 ok-
tober 1987 en Rb. Luik, 8 september 1982, *J.L.M.B.*, 1987,
1554; Brussel, 10 mei 1989, *Pas.*, 1990, II, 7). Aldus is er van
enige novatie geen sprake en wordt de oorspronkelijke
schuldenaar niet bevrijd wanneer het de bedoeling van de
partijen alleen maar was aan de schuldeiser een bijkomende
schuldenaar te verschaffen. Een dergelijke overeenkomst is
een delegatieovereenkomst (Brussel, 10 mei 1989, *gecit.*). De
wil tot noveren kan echter ook stilzwijgend zijn. Zo'n impli-
ciete *animus novandi* kan worden afgeleid wanneer de over-
eenkomst op wezenlijke punten wordt gewijzigd. Dit is het
geval wanneer een bepaalde schuld in het raam van een
schuldverschikking wordt opgenomen in een rekening-cou-
rantverhouding tussen partijen (Gent, 5 december 1989,
R.W., 1989-90, 1196). De novatie heeft het verlies van alle
nevenrechten tot gevolg. Ook de zekerheidsrechten die wa-
ren bedongen, gaan teniet. Aldus is de borg door deze
schuldvernieuwing bevrijd (*ibidem*).

E. DIRIX

Hoofddocent K.U. Leuven

A. VAN OEVELEN

Hoofddocent Universiteit
Antwerpen (U.I.A. en U.F.S.I.A.)

RECHTSPRAAK

ARBITRAGEHOF

18 FEBRUARI 1993

Voorzitter: de h. André

Rapporteurs: de hh. Martens en Suetens

Advocaten: mrs. Fiers, Debroux en Van Alsenoy

**Elektriciteit – Minimumlevering van elektriciteit – In-
menging in privacy – Non-discriminatie**

*De ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van
11 juli 1991 verbiedt dat het elektriciteitsbedrijf, bij wanbetaling,
de elektriciteit afsluit wanneer het gezin behoort tot een sociale
categorie van speciale bescherming, zoals vastgelegd bij besluit
van de Executieve. De bestreden bepalingen die ertoe strekken
dat de naam van het betrokken gezin aan de gemeente wordt
meegedeeld en dat een sociaal onderzoek wordt uitgevoerd, zijn
niet discriminerend nu ze juist beogen dat alle gezinnen die de
ordonnantie poogt te beschermen, op identieke wijze worden be-
handeld.*

V.Z.W. A.
Arrest nr. 14/93

III. Onderwerp van de aangevochten bepalingen

De ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 11 juli 1991 beoogt het recht te waarborgen op een minimumlevering van elektriciteit. Artikel 4 ervan verbiedt het elektriciteitsbedrijf bij wanbetaling de elektriciteit af te sluiten van een gezin dat behoort tot de bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve vastgelegde sociale categorieën met speciale bescherming, maar staat het toe een «vermogensbeperker» te plaatsen.

De bestreden bepalingen voorzien erin dat het elektriciteitsbedrijf schriftelijk de naam van het betrokken gezin aan de gemeente meedeelt (artikel 4, laatste lid, artikel 5, § 2), tenzij de consument vraagt dat het bedrijf dat niet doet (artikel 5, § 3), en belasten de gemeenten met het laten instellen van een sociaal onderzoek door het orgaan waarmee het elektriciteitsbedrijf een samenwerkingsovereenkomst heeft getekend (artikel 6).

...

In rechte

...

B.2.9. Door te bepalen dat de naam van het gezin waar tegen de maatregelen zijn genomen waarin artikel 4 van de bestreden ordonnantie voorziet, schriftelijk aan de gemeente wordt meegedeeld, doet het laatste lid van artikel 4 afbreuk aan het privé-leven van de door die bepaling beoogde personen. Hetzelfde geldt voor artikel 5, § 2, dat in dezelfde mededeling voorziet in het geval waarin de consument zelf om plaatsing van een vermogensbeperker heeft gevraagd.

De mededeling aan de gemeente, waarin het laatste lid van artikel 4 voorziet, is niet slechts een inlichting van technische aard: wanneer het elektriciteitsbedrijf meldt dat bij een persoon een vermogensbeperker is geïnstalleerd, maakt het bedrijf tegelijkertijd bekend dat die persoon tot de categorieën behoort die beoogd worden in het besluit van de Executieve van 11 juli 1991 en dat hij zijn schulden aan dat bedrijf niet betaalt. Een dergelijke bekendmaking heeft betrekking op een aspect van het privé-leven dat wordt beschermd bij artikel 8 van het Europees Verdrag en kan inbreuk maken op de eer en de reputatie die bij artikel 17 van het voormelde UNO-Verdrag worden beschermd.

B.2.10. In die inmenging in de privacy wordt evenwel voorzien door een wet in de zin van artikel 8 van het Europees Verdrag. Zij is slechts één van een stel maatregelen die, door het verbieden van het afsluiten van de stroom, ertoe strekken de gezondheid te beschermen van een categorie van personen met beperking evenwel van de rechten van andere personen. In de context van de ordonnantie is de maatregel conform het nagestreefde doel en niet onevenredig ermee. De maatregel is trouwens onontbeerlijk voor een andere doelstelling, die het voorwerp is van artikel 6 van de ordonnantie van 11 juli 1991 – onder voorbehoud van de grondwettigheid van dat artikel, die in B.2.12 zal worden onderzocht – aangezien het immers gaat om het verlenen van een bijzondere bescherming aan een categorie van personen welke ruimer is dan die van de ontvangers van het bestaansminimum en het dus niet mogelijk is, zoals in de memorie van toelichting staat, «de gemeenten te verplichten het O.C.M.W. hiervoor in te schakelen». De begeleidingsop-

dracht die de gemeenten moeten toevertrouwen aan het in artikel 6 beoogde orgaan, veronderstelt dat zij de identiteit van de beschermde personen kennen. Het is uitgesloten dat aan die mededeling enige publiciteit wordt gegeven; de personen die de informatie zullen ontvangen zijn trouwens door het beroepsgeheim gebonden.

B.2.11. Dezelfde redenen gelden *a fortiori* wat artikel 5, §§ 2 en 3 betreft: het gaat hier om personen die zelf om de plaatsing van een vermogensbeperker hebben gevraagd en zij kunnen zich ertegen verzetten dat hun identiteit aan de gemeente wordt bekendgemaakt;

B.2.12. Door in een sociaal onderzoek te voorzien waarvan het doel erin bestaat een oplossing te vinden voor de moeilijkheden van de beoogde personen, organiseert artikel 6 een maatregel die vergelijkbaar is met die welke door de O.C.M.W.'s worden genomen ten opzichte van diegenen die het bestaansminimum ontvangen. Een dergelijke procedure lijkt niet als discriminerend te kunnen worden aangemerkt nu zij juist beoogt alle gezinnen identiek te behandelen die door hun behoeftige situatie aan de nadelen zijn blootgesteld die de ordonnantie hun tracht te besparen.

HOF VAN CASSATIE

3e KAMER – 14 DECEMBER 1992

Voorzitter-rapporteur: de h. Marchal

Openbaar ministerie: de h. Lenaerts, procureur-generaal
Advocaat: mr. van Hecke

Minder-validen – Tegemoetkomingen – Inkomen – Wijziging na ingangsdatum tegemoetkoming – Inaanmerkingneming

Voor de vaststelling van de inkomensvervangende tegemoetkoming en de integratietegemoetkoming aan gehandicapten mag met een wijziging van het inkomen slechts rekening worden gehouden in zoverre de wijziging is ingetreden vóór de datum waarop de administratieve beslissing over de aanvraag ingaat.

Belgische Staat v/ D.

Conclusie van procureur-generaal H. Lenaerts

Eiser komt op tegen de beslissing van het arbeidshof dat voor de vaststelling van het bedrag van de tegemoetkoming aan gehandicapten rekening mag worden gehouden met een wijziging van het inkomen die is ingetreden na de datum waarop de administratieve beslissing over de aanvraag ingaat.

Onder de gelding van de vroegere Minder-Validenwet van 1969 heeft het Hof bij arrest van 22 mei 1978¹ geoordeeld dat het arbeidsgerecht, met toepassing van de artikelen 807 en 808 van het Gerechtelijk Wetboek, «rekening moet houden met omstandigheden die zich hebben voorgedaan na de (...) administratieve beslissing, wanneer die elementen (...) van aard zijn om (de) rechten op tegemoetkomingen te verhogen».

¹ A.C., 1978, 1113.

Ik be
onder
zaak ge

Welk
worder
dat ink
door a
even n
besluit
houder
gens d
gangsc

Dit
den m
gemoe
vóór c

Wij
kunne
drag v
tens c
gebeu
kene
van h

Ov
geval
vraag
tegen
sing.
staan
de bi

De
boek
schil
bero
tegen

Di
eenk
gem
die
de r

D
ken
den
spr
vor
zijn

I
is g
recl
lee
dic
zak
kor
toe
dat

I
ge